

Zavartalan az áruszállítás Az építkező Salgótarján

Ülésezett a megyei szállítási bizottság

Egy évvel ezelőtt valamennyi iparág közül a szállításra hallhattunk leggyakrabban panaszt. Számos vállalat, még több mezőgazdasági üzem sokszor azért küzdött pénzügyi nehézséggel, mert késztermékeik jelentős hányadát csak több napos, néha több hetes késéssel tudták eljuttatni a vevőhöz.

Mint tegnap a megyei szállítási bizottság ülésén kiderült, az őszi forgalom várhatóan nyugodt lesz. Nagyobb szállítási igényt csupán a makói járásból jeleztek.

A legfőbb gondot a személyszállítás területén tapasztalták a megyében, mindenekelőtt Szegeden. Az autóbuszpark ugyan gyarapodott, ezzel azonban nem tartott lépést a szakemberutánpótlás. Annak ellenére, hogy a VOLÁN rendszeresen képez saját költségen gépkocsivezetőket, gyakran előfordul, hogy számos kocsi tétlenül vesztgel, mert nincs hozzá sofőr.

Gépkocsivezető-hiány miatt nem tudják megoldani Szeged nyugati iparvidékének személyszállítását sem.

A házépítő kombinát próbá-üzemelésének megkezdésével pedig újabb ötszáz munkás kenyserül gyaloglásra a nagyforgalmú E-5-ös úton. A VOLÁN vállalat vezetői most ismét azon gondolkodnak, hogy lehetőségeikkel arányosan felemelik az autóbuszvezetők bérét, hátha a magasabb kereset vonzóbbá teszi ezt a nagy felelősséggel járó foglalkozást.

Helyes döntésnek bizonyult, hogy a szállítási bizottság ülésére meghívták a legtöbb vasúti kocsit igénybe vevő vállalatok vezetőit. Így a bizottság tagjai, valamint a fuvarozást végző MÁV és VOLÁN vezetői közvetlenül is megismerkedhettek az őszi csúcsporgalomban majd jelentkező szállítási igényekkel. Ezek közül csak néhány szám: a Szegedi Konzervgyár az év hátralevő idejében több mint tizenhétezer tonna árut küld exportra, ugyanakkor mintegy nyolcezer vagonnal belföldi igényeket igyekszik kielégíteni.

Rendkívül nagy mennyiségű áru mozgatását jelezte a DÉLEP is a következő hónapokra. A házgyár megin-

dulásával csupán kavicsból kétszer annyit használnak fel mint korábban. Ennek biztosításához ugyancsak vagonok kellene.

Az ülésen elhangzottakat Kovács Imre, a megyei tanács elnökhelyettese, a szállítási bizottság elnöke foglalta össze, majd dr. Csótló László, a Központi Szállítási Tanács titkára hívta fel a vállalatok figyelmét néhány, a fuvarozási helyzet javítása érdekében hozott rendelkezésre. Így többek között arra, hogy a központi rakodásgépesítési alaptól nemcsak a fuvarozó, hanem a termelő vállalatok is részesedhetnek. Példa erre a Szegedi TŰZÉP, amely több mint egymillió forintot kapott ebben az évben rakodógép vásárlására. Elmondta azonban azt is, hogy Csongrád megyéből mindmáig nagyon kevés vállalat igényelte a központi segítséget. Ez pedig azt bizonyítja, hogy üzemünk még mindig nem hajlandók áldozatokat hozni a rakodás gépesítéséért, pedig ma már szinte lehetetlen erre a feladatra munkaerőt kapni.

Bedő Nándor

Befejeződött a nemzetközi matematikaoktatási konferencia

Véget ért a Szegedi Tanárképző Főiskolán rendezett háromnapos nemzetközi matematikaoktatási konferencia, amelyen nyolcvan külföldi — csehszlovák, jugoszláv, NDK-beli, lengyel — és hazai egyetemi és főiskolai oktató, tudományos kutató vett részt. Több mint húsz előadás hangzott el a matematikaoktatás korszerűsítésével kapcsolatos nemzetközi törekvésekről, azok eredményeiről.

Az előadók hangoztatták, hazánkban a korszerűsítést elsősorban az indokolta, hogy a tananyag szinte a két évszázaddal ezelőtti matematikát tükrözte. Kevés szerepeltek benne a tudomány új hajtásai, mint a matematikai logika, az absztrakt algebra, a geometria új eredményei, valamint a számítástechnikával, az elektronikus számítógépekkel kapcsolatos új ismeretek. Nemcsak tartalmi, hanem módszertani szempontból is sok a tennivaló, különösen a tanulók önálló tevékenységre nevelésében, az absztraháló képesség növelésében, általában a matematikatanulás megkedveltetésében. Ez utóbbira szakköri munkával, s egyebek között új típusú szemléltető eszközök, logikai készletek és egyebek alkalmazásával is törekvésnek az oktatók. Hazánkban jelenleg mintegy száz oktatási intézményben — így számos szegedi iskolában is — folytatnak a matematikaoktatás korszerűsítésével kapcsolatos kísérleteket. Ennek eredményei alapján dolgozzák majd ki a távlati oktatási tervet.

Amint a konferencia rendezői elmondották, hasznosnak bizonyult az ülészak nemzetközivé szélesítése, mert a szomszédos országokban is hasonlóak a problémák, s most kölcsönösen sok hasznos tapasztalatot szereztek. Egyebek között az is hasonló vonás, hogy egyrészt, társadalmilag növekszik a követelmény természettudományos felkészültségű, s számítástechnikában, elektronikus számítógép-kezelésben jártas szakemberek

iránt, ugyanakkor az iskolákban bizonyos ellenszenv nyilvánul meg a matematikatanulással szemben. A leendő pedagógusokra nem kisebb feladat vár, mint ennek áthidalása, s egyben fel kell készülniök a legkorszerűbb számítástechnikai eszközök, elektronikus számítógépek kezelésére is.

Ez utóbbival kapcsolatban a Szegedi Tanárképző Főiskola vezetői elmondották, hogy intézményük rövidesen 10 millió forinttal járul hozzá egy, a szegedi egyetemmel közös IBM elektronikus számítógép megvásárlásá-

hoz. A terv szerint a gépet már jövőre felszerelik, s ennek segítségével képezik a legkorszerűbb követelményeknek megfelelő matematikatanárokat. Egyébként már az idei tanévtől kezdve a matematikával kapcsolatos — vagyis matematikai—műszaki, matematika—kémia és matematika—fizika szakos hallgatók számát is jelentősen — csaknem félszázzal — növelik, hogy mielőbb megszűnjék a matematikusokban országszerte mutatkozó hiány.

D. B.

Csongrád megye biztosítási helyzete

Tanácskozást tartottak Szegeden

Az Állami Biztosító Főigazgatóságának ügyvezető-sege tegnap, szerdán Szegeden értékelte az AB Csongrád megyei Igazgatóságának tevékenységét. A fontos tanácskozáson részt vett és véleményt mondott Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára is.

Fodor András, az Állami Biztosító vezérigazgatójának első helyettese jónak, eredményesnek ítélte azt a tevékenységet, amelyet az AB Csongrád megyei Igazgatósága a lakosság, valamint az állami vállalatok és szövetkezetek anyagi biztonságának szélesítéséért végzett. Az 1970. évi árvízveszélyből adódó helyzet sok és különösen felelősségteljes feladatot rótt a megyei igazgatóságra. Ezeket megfelelően teljesítették. A kárrendezések alkalmával 183 millió forintot fizettek ki kártérítés címén, s egyenesen meghaladta a me-

gyei igazgatóság bevételeit. A vezérigazgató-helyettes vázolta a távlatokat, melyek az Állami Biztosító előtt állnak. Ennek kapcsán szölt a további, s újabb biztosítási konstrukciók tervezetéről, a már meglévő módzatok kockázatainak bővítéséről mind a lakosság, mind a vállalatok, s a szövetkezetek vonatkozásában. A biztosítási igények még tökéletesebb, sokrétűbb kielégítésére már készülnek, az új konstrukciók egy részét jövőre már bevezetik.

Győri Imre hozzászólásában rámutatott a biztosítási munka fontosságára, s egyúttal további tökéletessítésre hívta fel a figyelmet. Hasznosnak ítélte azt az együttműködést, ami a tavalyi árvízveszély idején a megye vezetői és az igazgatóság vezetői között kialakult. Dr. Pacuzk István, a Csongrád megyei tanács elnökhelyettese hozzászólásában a mezőgazdasági biztosítási szükségletei szélesebb

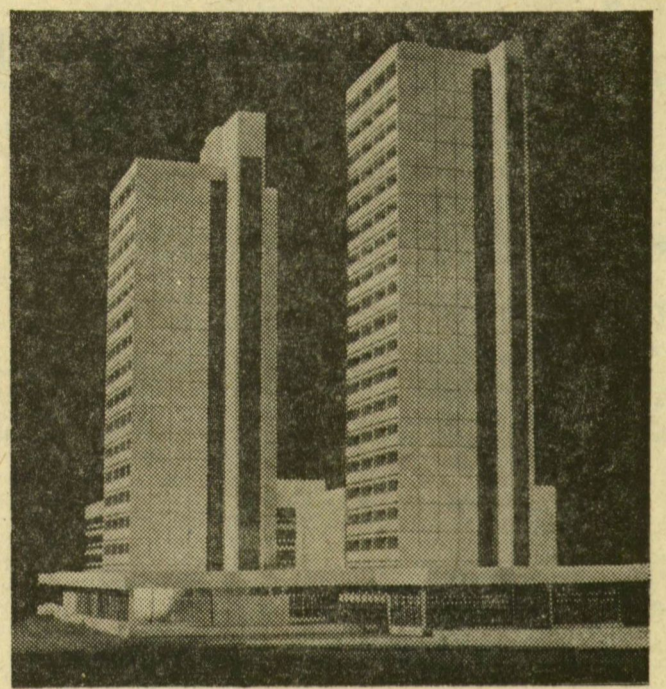
„Szegedről? Az alföldi városok közül nekem Szeged tetszik legjobban, oda mindig szívesen utazom.” Erre a nagyvonalúan szívélyes gesztusra, amely dr. Tóth Istvántól, a salgótarjáni tanácselnöktől származik, aligha lehetett más a válasz: „Rendkívül megkapó a salgótarjáni építkező kedve és lendülete.”

Találkozások alkalmával kötelező az udvariaskodás. Mégsem ez a konvenció váltotta ki az idézett két formulát, hanem a közvetlen tapasztalat. A másodikikat, a Salgótarjánra vonatkozókat, bizonyosan. A városi rang elnyerésének 50. évfordulójához közelgő 21 éves megyeszékhelyen nyomát sem észlelni valamiféle ünnepi készülődésnek. A Salgótarján városi párt-vegrehajtóbizottság szeptember 8-i (tegnapi) ülésére olyan átfogó jelentést készítettek a városi tanács és a Nógrád megyei Beruházási Vállalat vezetői, amely szűkszavúan rögzíti a befejezett munkát, ám kendőzetlenül föltárja a gondokat, érzékelteti a sok-sok tennivalót. Ha valaki netán kételkedne a jelentésben foglaltak realitásában, annak szívesen megmutatják a látható-fogható valóságot is.

A szén és a város

Az egykori szalonasütő dombról belátni az egész települést, amely Y alakban kigyózik a szűk völgyekben. Ez a besorultság meghatározza az egész építkezést, a közlekedés jellegét. A budapestin kívül más fontos útvonalak nem vezetnek ide, excentrikus elhelyezkedése miatt a város még a megye nyugati területeivel is nehezen tud kapcsolatot teremteni. Kedvező viszont, hogy ezen a környéken nincs Salgótarjánhoz hasonló jelentőségű város, s az utóbbi 10—12 esztendőben rendkívül gyorsan növekedett. Mondhatnánk: egészen átalakult.

Miután dr. Berkes József, a városi tanács titkára a lelkesedéstől fölhevülten magyarázta, hogyan telepítik be magasházakkal a Pécsködombot, miként építik majd újja nemcsak a központot, hanem az acélgvár környékét meg a többi, laposabb részeket is, megkérdeztük: igaz-e, hogy Salgótarján a szénnek köszönheti létezését? Lengyelenig igaz. De az már hamis ítélet, hogy a szén eltűnésével a város lét-

Ilyen magasházak épülnek a Pécskö-dombon

alapja is megszűnik. Megfelel a valóságnak, hogy régen az ország szénelgyének mintegy 25 százalékát ez a medence elgítette ki. Erre az alakra azonban olyan jelentős ipari üzemek települtek, mint az acélgvár, az öblösüveggyár, a síkúveggyár, a tűzhelygyár, majd később a vasútvözetgyár. Amikor 1960-ban döntés született, mely szerint a szénbányászatot — mivel nem gazdaságos — vissza kell fejleszteni, tovább iparosodott ez a környék. Újabb gyárak települtek ide, mint például a Nógrád megyei Textilipari Vállalat, a meglevők pedig korszerűbb, kelendőbb cikkek gyártására váltottak át. Ez a magyarázata annak, hogy jelenleg több mint 3 ezer ipari dolgozó esik 10 ezer lakosra, tehát a megélhetésről már nem a bányászat, hanem az ipar gondoskodik. Annak ellenére, hogy itt már csak a Margit-táró és a Salgó-bánya működik, egyetlen volt bányász sem marad kenyér nélkül.

Ezer meg ezer baj

Egyébként ezer meg ezer bajjal küszködik a város vezetősége. A közel 40 ezer lakónak most sincs elég vize, de két-három év múlva, a lakásépítés csúcspontján ez még súlyosabb gondot okoz majd. A csatornázás, a csapadékelvezetés problémáját egy pillanatra sem vehetik le napirendről. Aldatlan állapot, hogy egy-egy zápor után a városközpontban mindent elönt a víz. Halaszt-hatatlanul vált a Pécsködpatak vízrendezése, a Tarján-patak medrének kikövezése és több más, költséges munka. Kevés a bölcsődei férőhely, még a negyedik öt-éves terv távlatában is növekszik az iskolai zsúfoltság, átmeneti feszültségek várhatók a szolgáltatásban, az egészségügyi ellátottságban. „Mert — hangzik az indoklás — most elsősorban lakást kell építenünk.”

Lakást és lakást. A városközpont mint egy sűrű erdő. Házakból. A tízeleletes, főleg egyedi tervezésű épületek olyan hatást keltenek, mintha egymásra csúsztak volna a hegyoldal-lakról, s a bányászkolóniák lakója emiatt úgy érzi, világvárosba csöppent. Új házak sorakoznak az egykori cigánysoron, a patkányfészkek helyén, a régi vásárté-

ren, amelyek már elégán-sabbak, mint az ötvenes években született „szocreál” stílusúak, ugyancsak a város szívében. A vasútállomás szomszédságában dán rendszerű csúszószaluzással most húznak fölfelé két 18—20 emeletes házat, amelyek hazajazzák majd az eddig legmagasabb Karancs Szállót, s amelyekben garzoniakasokat alakítanak ki. Általában azonban keretvázaz rendszerrel építkeznek: elkészítik az emeletek vázát, aztán a közöttek helyben gyártott sálakblokkal kitöltik. Állítólag így olcsóbb. Egy kétszobás lakás kijön 240 ezer forintból, míg a miskolci házgyár termékeiből ugyanez 320 ezerbe kerülne. A nagyarányú építkezés szépséghibája, hogy a lakások 52 százaléka egyszobás. Igen magas a szanalási költség, mert 1975-ig 3 ezer lakást készítenek ugyan, 500-at azonban területnyerés végett, 500-at pedig nyomor-telep megszüntetése miatt le kell bontani. Közben folynak a lakásfölmérések és a cserék, amelynek révén 600—700 család jut emberibb körülmények közé.

20 ezer nap

Talán érdekes, hogy a megyei tanács mennyivel járul hozzá a megyeszékhely fejlesztéséhez a negyedik öt-éves terv idején. A válasz imponáló: fejlesztési alapjának 52 százalékával. Egyébként a tervezett beruházásoknak csak 17 százalékát kötötte le szerződésileg az építőipar, a többire csak „kivitelezői nyilatkozatot adott”, amelynek megmástása nem jár jogi következményekkel. Természetesen a lakosságra is számítanak. A „Húszezer munkanapot Salgótarjánért” mozgalom élő valóság, nagyon sokat segít elsősorban a parkosításban, az utcák és a terek csinosításában.

Másutt az országban olyan szobeszed járja, hogy Salgótarjánban kár építkezni, itt összevissza furkálták már a földet, belesüppednek a házak. Nincs semmi veszély. A városnak csak a távolabbi, délnyugati kerületét, a kopasz dombot bányászták alá, a központ talaja kemény, mint a szikla, ide és a keleti hegyoldalakra korlátlanul lehet építkezni. S erre nem kell bíztnai a salgótarjániakat.

F. Nagy István

Készen hazánk legmagasabb lakóháza

Gyöngyös város új nevezetességgel gazdagodott. A déli városrészen felépült az ország legmagasabb lakóháza. A 70 méternél magasabb, 22 szintes toronyépületben — három-négyszobás összkomfortos lakásokban — összesen 157 családlakott otthon. A lakások többsége a Gagarin Hő-